

Податкова консультація

Державна податкова служба України, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) розглянула звернення щодо окремих питань здійснення підприємницької діяльності платником єдиного податку фізичною особою – підприємцем та з урахуванням фактично викладених обставин повідомляє наступне.

Правові засади застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності, а також справляння єдиного податку встановлені главою 1 розділу XIV ПКУ.

До платників єдиного податку, які відносяться до третьої групи, належать фізичні особи – підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 7000000 гривень (підпункт 3 пункту 291.4 статті 291 ПКУ).

Пунктом 291.5 статті 291 ПКУ визначено перелік видів діяльності, здійснення яких не дає права на застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності.

Разом з тим частиною 5 пункту 298.3 статті 298 ПКУ визначено, що у заяві про застосування спрощеної системи оподаткування зазначаються обрані суб'єктом господарювання види господарської діяльності згідно з Класифікатором видів економічної діяльності ДК 009:2010 (далі – КВЕД ДК 009:2010).

Класифікація видів економічної діяльності (далі – КВЕД) ДК 009:2010 затверджена наказом Держспоживстандарту України від 11.10.2010 № 457 (далі – наказ № 457).

Слід зазначити, що усі види економічної діяльності суб'єктів господарювання, які на вищих рівнях деталізації групуються у галузі, є об'єктами класифікації в КВЕД.

Під час вибору виду діяльності, який планує здійснювати фізична особа – підприємець, додатково використовуються нормативно-правові акти Держспоживстандарту України та Держкомстату України, зокрема наказ Державного комітету статистики України від 23.12.2011 № 396 "Про затвердження Методологічних основ та пояснень до позицій Класифікації видів економічної діяльності".

Враховуючи викладене, для встановлення, до якого виду належить обрана господарська діяльність, Ви може звернутись до Державної служби статистики України.

Відповідно до підпункту 165.1.36 пункту 165.1 статті 165 ПКУ до загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податку не включається дохід фізичної особи – підприємця, з якого сплачується єдиний податок згідно із спрощеною системою оподаткування відповідно до ПКУ.

Згідно з п. 292.1 ст. 292 ПКУ доходом фізичної особи – підприємця - платника єдиного податку є дохід, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній пунктом 292.3 ст. 292 ПКУ. При цьому до доходу не включаються отримані такою фізичною особою пасивні доходи у вигляді процентів, дивідендів, роялті, страхові виплати і відшкодування, а також доходи, отримані від продажу рухомого та нерухомого майна, яке належить на праві власності фізичній особі та використовується в її господарській діяльності.

Пунктом 292.3 статті 292 ПКУ до суми доходу платника єдиного податку включається вартість безоплатно отриманих протягом звітного періоду товарів (робіт, послуг).

Безоплатно отриманими вважаються товари (роботи, послуги), надані платнику єдиного податку згідно з письмовими договорами дарування та іншими письмовими договорами, укладеними згідно із законодавством, за якими не передбачено грошової або іншої компенсації вартості таких товарів (робіт, послуг) чи їх повернення, а також товари, передані платнику єдиного податку на відповідальне зберігання і використані таким платником єдиного податку.

Тобто вартість безоплатно отриманих за усною домовленістю товарів (робіт, послуг) згідно з нормами пункту 292.3 статті 292 ПКУ не включається до суми доходу фізичної особи – підприємця – платника єдиного податку.

Разом з тим, вартість безоплатно отриманих за усною домовленістю товарів (робіт, послуг) включається до загального річного оподаткованого доходу фізичної особи, тому така особа повинна подати річну декларацію з податку на доходи фізичних осіб та сплатити суму податкового зобов'язання, зазначену у такій податковій декларації.

З метою уникнення неоднозначного тлумачення норм податкового законодавства, для отримання більш конкретної відповіді необхідне детальне вивчення документів (матеріалів), які стосуються порушених у зверненні питань.

Зазначаємо, що відповідно до п. 52.2 ст. 52 ПКУ податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.